

Орнитологът Румен Кирилов Тодоров (1967 - 1994)

Георги СТОЯНОВ, Стоян ЙОТОВ

Все още не можем да привикнем с мисълта, че той не е между нас и никога вече няма да го видим. Румен бе един от малкото млади изследователи посветени изцяло в търсенето на научната истина и откриване на неизвестното. Той бе от онези, които научната страст не би напуснала, а трудностите само подхранват стремежите им. За него птиците бяха всичко, а препятствията - необходимост.

Роден на 13 март 1967 г. в Плевен, Румен от малък проявява силно влечение към природата. Юношеските интереси с годините се задълбочават и преминават на едно по-високо ниво през 1987 г., когато е приет за студент в Биологическия факултет на СУ "Св. Климент Охридски". Именно тук той трайно насочва своите интереси към изучаване на дневните хищни птици и совите.

От началото на 90-те години той провежда уникални изследвания върху гнездовата биология на белоопашатия мишелов (*Buteo rufinus*), все още без аналог в българската орнитология. Спомняме си дните, когато той в гръжд и пек изминаваше ежедневно пеша десетки километри, за да достигне наблюдаваните от него двойки на белоопашатия мишелов. Случваше се да престоява по 15 часа в скални цепнатини, влизайки по тъмно призори и излизайки след смрачаване, за да не обезпокоява птиците. Като резултат от своя изчерпателен труд през 1993 г. Румен защити с отличие дипломната си работа върху размножаването на белоопашатия мишелов в България. През 1990 г. Румен бе сред учредителите на Дружеството за защита на хищните птици и член на неговия Управителен съвет. През септември 1994 г. на конференцията върху средиземноморските видове хищни птици в Палма де Майорка (Испания), бе представен негов постер за разпространението на белоопашатия мишелов в България. Той е водещ автор за същия вид в Европейския Атлас на гнездящите птици, издаден през 1998 г. Издателите на този престижен труд са включили в него специално посвещение за Румен Тодоров, както и за някои други автори, загинали по време на съставянето на Атласа. Румен е и един от авторите на статията за съвременното състояние и разпространение на совите в България, издадена през 1995 г. в циркуляра на Световната група за хищните птици.

За всички нас, които бяхме близо до Румен, той ще остане незабравим пример за човешка скромност, невероятна работоспособност и себеотдаване в името на птиците. До последния ден от земния си път той бе най-активният полеви изследовател. Чудехме се как, въпреки огромните натоварвания и несгоди, съумяваше винаги да бъде весел, разговорлив и енергичен.

На 26 февруари 1994 г. той полита от скалата край село Беледие хан (Софийско). Никой не знае как е дошъл фаталният край, но едва ли това има значение. За нас той все още е там, с бележник и бинокъл. Сигурно е много уморен! Дали някой ще иде горе на скалата, за да го смени да продължи по пътя му? Дано!

„Той отдаде живота си на птиците и отлетя с тях“ - това е текстът върху паметната плоча при лобното място на Румен в местността Малкото Градище. Минавайки край нея нека си спомним за един млад живот, посветен изцяло на природата и изгаснал твърде рано преди да достигне върховете на своите научни търсения. БЛАГОДАРИМ ТИ!